Nro 32.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 22. KWIETNIA 1803. ROKU WE SRODĘ

z Wilna 18. Kwietnia.

JW. Aktualny Tayny Sowietnik różnych Orderów Kawaler Minister wewnętrznych interessow Graff Wiktor Pawłowicz Koczubei przy odezwie swoiey do Marszałka Guberńskiego Litewskiego Wileńskiego Hrabi Brzostowskiego uczyniioney przesłał poniżey opisane Prawidła, które co do słowa podaią się do wiadomości Obywatelow w następuiącey osnowie. —

Wypis z prawideł ustanowionych za zdaniem Naywyższey Rady Imperyi, według których ma postępować Minister wewnętrznych interessow przy roztrząsaniu umow między Dziedzicami Obywatelami, a ich Włościanami zawartych, podług Ukazu dnia 20. Februaryi 1803. Roku. —

Forma iakim sposobem zawierane bydź maią umowy.

1mo: Obywatel Dziedzic chcący zawierać z Włościanami swemi umowę na oddanie im gruntow, powinien w oney wyrazić 1mo: Z iaką Wsią czyli z iakiemi mianowicie włościanami, albo z iednym włościaninem tey wsi zawiera on umowę. 2do: Jakie mianowicie ziemie, lasy, uroczyszcza, i w iakiey ilości on każdemu z nich oddaie na własność. — 3tio: Jaką ceną tak za tę ziemię i uroczyszcza, iako i za uwolnienie ich od niektorych powinności, albo za zupełną ich swobodę, Włościanie Obywatelowi Dziedzicowi płacić obowiązuią się. 4to: W iakie termina na 10. na 15. albo na mniey, lub więcey lat, i mianowicie wiele i kiedy, albo na zawsze Dziedzicowi i Sukcessorom iego Włościanie opłacać obowiązuią się. 5to: Czy nie są odstąpione Włościanom grunta w dyfferencyach będące, czy wiadomy im ten spor, czy przyimuią oni na siebie ukończenie tego sporu, albo w przypadku utracenia tych gruntow dyfferencyinych, iaką Obywatel obowiązuie się onym uczynić nadgrodę. 6to: Czy nie są grunta, albo i sami Włościanie w zastawie Skarbowey, albo partykularney, czy biorą na się obozek włościanie spłacać ten dług według tych samych warunkow, a ieśli zastawa nayduie się w ręku partykularnym, tedy czy zezwala na to Possessor zastawny?

2do: Kiedy takim sposobem uczyniią się główne punkta umowy, Obywatel ziedzic stwierdza onę własną ręką, a Włościanie za zgodnym umówieniem się daią do podpisania oney plenipotencyą, albo wybranemu z pomiędzy siebie, albo ustronnemu człowiekowi.

3tio: Plenipotencya od Włościan na podpisanie umowy powinna bydź prezentowana i zapisana w Sądzie Powiatowym.

4to: Oprócz podpisow Włościan, na teyże samey umowie powinien się podpisać Ziemski Kommissarz i Powiatowy Marszałek na to: że umowa istotnie uczyniona za zgodą Włościan, i że w podpisaniu oney nie było ani przymusu, ani podeyscia.

5to: Do umowy przyłącza się świadectwo z Departamentu Cywilnego czy niezostaie takowy maiątek pod *zaprzeczeniem* lub konwikcyą prawną, lub też w Skarbowey, albo partykularney zastawie.

6to: Jeżeli nie z całą wsią, ale z niektoremi tylko włościanami zawiera się umowa, wtedy przyłącza się do tego opisanie należytym sposobem authoryzowane, oznaczaiące illość uprawney ziemi do całey wsi należącey, ażeby można było wiedzieć, wiele zostaie gruntu dla tych włościan, którzy do umowy nie wchodzą.

7mo: Stosownie do tych punktow uczyniona umowa przedstawuie się przy prozbie Obywatela Dziedzica na Imie MONARSZE zapisaney do Marszałka Guberńskiego Szlacheckiego.

8vo: Marszałek roztrząsa, czy wszystkie wyżey wzmienione okoliczności i zabespieczenia przy umowach znayduią się, a ieśli nie w dzinie już więcey potrzebnego do ich dopełnienia, przesyła przy swoim doniesieniu do Ministra wewnętrznych interessow.

Na Oryginale własną JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ręką napisano

Ma bydź podług tego

ALEXANDER.

w Sanct-Peterzburgu Februarii 21. dnia 1803. Roku.

Że te punkta zgodne są z przysłanemi od JW. Ministra w Rossyiskim ięzyku, Zaświadczam Nadworny Sowietnik i Szlachecki Sekretarz Tadeusz Kukiewicz.

z Petersburga V. S. 10. Kwietnia.

Maior Werderewski przyięty do służby umieszcza się w Kuryńskim regimencie muszkietyerow. Polskich woysk Maior Szymlański w pułku leib-kirassyerów JEY J. Mci Rotmistrzem. Zmarli Czarnomorskiey flotty Kapitan Kommandor Poskoczyn, Baltyckiey Kapitan Porucznik Otto wymażuią się z rang listy. Generał Lieutenant Lebiedew Szefem Irkutskiego regimentu garnizonowego i Inspektorem poruczoney inspekcyi.

z Wiednia 27. Kwietnia.

O rewolucyi którą sprawił w Arabii Abdul Wechab, odbieramy wiadomość dokładnieyszą. Zdaie się rzecz niewątpliwa, że ten człowiek od czasu dawnego utrzymywał korrespondencyą z Beiami Mammeluków, o którey chociaż dobrze ostrzeżony był Sultan, lekce ią ważył. Po

śmierci Proroka Mahometa, wyznawcy Alkoranu podzielili się na dwie strony; Omar jedney, Aly drugiey przywodził; pierwsza u Turków; druga u Persów kwitnela; ztąd nieśmiertelna między temi Narodami nienawiść, i krwawych mordów początek. Dziś Abdul pragnie sektę Alego wywyższyć. Mówią że wielu Baszów iuż wciągnął do przymierza z sobą, między innemi Bassory i Damaszku. Stronnicy zkładaią u nóg iego dostatki niezmierne w ofierze na woynę świętą. Ktokolwiek z mieszkańców podeyrzany iest o przywiązanie do Porty, śmiercią ginie okrutną, iak bywać zwykło na woynach o religią. Abdul ma przy sobie kilku nieznaiomych cudzoziemców, których niewidzialna ręka zdaie się kierować obrótami iego. Twierdzi że on sam iest prawym potomkiem W. Proroka, zesłanym na poprawienie cokolwiek iest bezprawiów w wierze iego. Kommendant Mekki nie czekaiąc oblężenia wyszedł w pole na spotkanie rokoszanów. Dywan w Constantinopolu zatrwożony, chce wielkie woyska zgromadzić w Natolii, z któremi Wezyr pćydzie na Wechaba.

Arcy Xiąże Ferdynand w krótce wyieżdża do Saltzburga, z tamtąd pospieszy do Drezna; Arcy Biskupowi Saltzburgskiemu naznaczył roczney pensyi 100. t. zł. ryń: Biskup Ratysbony i Fryisingen umarł niedawno — Woyska Austryackie następuiącego lata zgromadzić się maią do dwóch obozów wytkniętych pod Krakowem i w Styryi — O podróży Cesarza do Pisy dla używania wód mineralnych mówić znowu zaczęto — Woyska Passwana nie chciały ustępować z Wołoszczyzny, gdyby do tego znagione nie były przez wdanie się Mocarstw ościennych.

z Berlina 26. Kwietnia.

Fizyk Francuzki Garnerin d. 13. odprawił tu powietrzną podróż w obecności Króla, dworu i niezliczonego ludu; na ballonie z nim była żona, i Kupiec Gartner; wznieśli się do wysokości stop 6,200; zpuścili naypzród psa który za pomocą machiny parachutę zpadł bez szkody; naostatek z stąpili sami, uleciawszy w godzinie mil 4 — Połowa miasta Poznania w perzynę poszła; szkoda mieszkańców niewyrachowana. W Cyrkule Międzyrzeckim zebrało się towarzystwo ekonomiczne. Król przez wzgląd na pożyteczne onego zamiary w wydoskonaleniu rolnictwa, potwierdził.

z Constantinopola 18. Marca.

Generał Brune miał audyencyą u Wezyra i Sułtana; ponieważ pierwszy to iest poseł po przywróconym pokoiu między Turcyą i RPtą Francuzką, podobało się Porcie przyiąć go nad innych okazaley. Niektóre szczegóły obrządku wypisuiemy. Ambassador stanąwszy w Constantinopolu przez Sekretarza doniosł Porcie o przybyciu swoiém. Xiąże Scarlata Callimachi pierwszy tłumacz prezentował Ob. Parandier Ministrom, który mówił do nich: "Mam honor donieść o przybyciu Ambassadora RPtey. Wysoka dostoyność, iaką Generał Brune piastuie w narodzie, wielkie iego zasługi na woynach i w sprawowaniu publicznych interessów, są dowodem, iak poważa Konsul odnowienie przymierza z Państwem Ottomanów. Kazał mnie oświadczyć Ambassador swóy wysóki dla was, przezacni Mężowie, szacunek i chęć gorącą, ażebyście z nim czynili szczerze i otwarcie, iak wyciąga wspólne dobro dwóch narodów."

Odpowiedzieli grzecznie Ministrowie, okazuiąc wdzięczność Konsulowi, że odnowić pragnie związki od kilku wieków kwitnące; Sekretarz uczęstowany zwyczaiem wschodnich narodów, kawą, sorbetem, lulką, wonnościami, odieżdża. Gdy przyszedł dzień publiczney audyencyi u Wezyra, Brune z Top-Hana wypłynoł z całą świtą na 124. batach; Francuzkie okręta dawały ognia, wylądował w Vesir-Skelessi; odpoczoł w Kiosku, i wraz po śniadaniu ruszył z wielką paradą; straż Janczarów była nad zwyczay liczna; cokolwiek Francuzów znaydowało się w stolicy, Officyerowie nawet okrętowi za nim postępowali; Wezyr przysłał 101. koni iezdnych. Gdy Ambassador wchodził do sali pałacowey, tegoż czasu przybył do niey Wezyr; usiedli obydwa; Reis Effendi stał z Ministrami. Brune głos zabiera.

"Wielki, potężny, wspaniały Konsul mnie do Porty przysłał. Zkładam według zwyczaiu listy wierzytelne. Pod hasłem odnowienia dawnych związków, widząc zwłaszcza skłonione do tego szczęśliwie umysły wasze, mam nadzieię wieczneml uczynić te przymierza święte; które w trudnych okolicznościach nadwątlone; Ottomani i Francuzi nawykliśmy przez całe wieki uważać za rękoymię dobra naszego. Geniusz Konsula, Chwała którey szuka w utrzymaniu powszechney spokoyności, świetność zwycięztw iego nieprzeliczonych, sprzyianie RPtey narodów niedawno przeciwnych, powaga iey i znaczenie w Europie; rokuią przymierzu z wami naszemu trwałość wiekuistą. Znacie Ottomani, że Francya prawdziwie wam sprzyia; w szczerości, i rzetelności, wspaniałomyślności, wielkości, Turcy i Francuzi nikomu nad sobą pierwszeństwa nie przyznamy; wspólny dwa narody wiąże interess. Losem dla mnie szczęśliwym wybrany dla utrzymania iedności pożądaney, stopień poselski u Porty wysokiey mam za naychlubnieyszą nadgrodę prac w domu i na woynie podiętych dla oyczyzny. Słodko mi iest myślić, że w Ministrze Selima 3. widzę Rycerza, którego rzetelność i mądrość ułatwić potrafi trudności wszelkie. Pokoiu winszuię, i proszę Boga; ażeby obdarzył Wezyra życiem długiém i pomyślném.

Mowę Ambassadora tłomaczył Xiąże Callimachi, tenże tłomaczył odpowiedź Wezyra. Porta cieszy się nieskończenie z odnowienia dawnego przymierza; naymiley przyimuie ochotę Konsula i dobroczynne zamiary w utrzymywaniu interessów naszych; z swoiey strony zaręcza nieodmienną skłonność dochowania wiary i szczerey przyiaźni. Uwielbia Porta wybor na poselską dostoyność Generała, który na wysoki szacunek, poważenie, honor, i sławę zasłużył przed obliczem świata rycerskiemi dziełami i obywatelską cnotą. Zkąd mamy sprawiedliwą nadzieię; że Mąż tak zacny w każdém zdarzeniu dać zechce dowod gorliwości o dobro dwóch narodów, usiłuiąc wszelkim sposobem wzmocnić związki przyiacielskie, które nas łączą." Po tey odpowiedzi rozmawiał Wezyr z Ambassadorem, i częstował; obdarzył szubą sobolą wielce kosztowną, iakie sami tylko Baszowie trzytulni nosić mogą: uczyniono tę dystynkcyą Generałowi Brune na znak szacunku Osoby iego, poważenia RPtey i Konsula, przy odnowieniu traktatów. 8. osobom z legacyi rozdano zwyczayne szuby sobole, 8. gronostaiowe, 22. odzienie kerakets zwane, 82. kaftany. Zatém pożegnał Ambassador Wezyra i do pałacu swoiego powrócił.

Nastąpił w krótce dzień audyencyi publiczney u Sułtana. Gen. Brune podobnym iak dawniey sposobem płynąc, dla nawałności lądować musiał w Meib Skeleset, naostatek siadłszy na koń przybył do drugiey bramy Seraiu, przez którą nikomu wyiąwszy Sułtana wieżdżać się nie godzi. Tegoż czasu pokazał się Wezyr. Przechodząc Poseł widział na obszernym dziedzińcu uszykowanych Janczarów, którzy za danym znakiem rzucili się wszyscy razem na przygotowane iedzenie, i w iedną chwilę rozerwali.

Przed salą Dywanu wystawione były na widok podarunki od Konsula przysłane Sułtanowi i Matce iego; zegary kosztowne, lustra, porcelana, i cokolwiek rękodzieła Francuzkie maią naydoskonalszego. Wprowadzał Ambassadora Mistrz W. Ceremonii; w sali był Wezyr, Kapitan Basza, Cadi-leskierowie Romelii i Natolii, Minister skarbowy, woienny, żywności, wielu innych urzędników.

Zagaiono Dywan. Wezyr dawszy odpowiedź na niektóre prozby prywatne, przesłał pismo do Sułtana, prosząc o pozwolenie częstowania Ambassadora, przyszło wkrótce; Wezyr obiadował sam z Generałem Brune; Kapitan Basza zaprosił do stołu swoiego Sekretarza, inni Ministrowie inne osoby do legacyi wchodzące. Po obiedzie rozdawano Szuby, kerakety, kaftany, iak dawniey u Wezyra, na równą osob liczbę, 18. z Abassadorem wnisć miało do sali tronu. Przed nią stały tłumy rzezańców białych. Wszedł Brune; Sułtan siedział, tronu opisywać nie trzeba; iest starodawny. Wezyr i Kapitan Basza stali; Ambassador pozdrowiwszy Monarchę rzekł. Wysoki, wielki, potężny, wspaniały, niezwyciężony Cesarzu Muzułmanów, w którym honor i cnota iaśnieie. Wielki, potężny, wspaniały Konsul zaszczycił mnie dostoynością Poselską u wysokiey Porty twoiey; masz oto, listy wierzytelne. Zkładaiąc one mam obowiązek włożony winszować Maiestatowi twemu zawartego szczęśliwie pokoiu, z którym powraca między nami dawna przyiaźń, i oświadczyć że Konsul cieszy się rzetelnie z chwały i pomyślności twoiego panowania. RPta nasza, naród wielki, dziś ofiaruie Ottomańskiemu Monarsze przez usta moie szczerą przyiaźń. Rzetelność i wspaniałomyślność cnoty są właściwe Ottomanom i Francuzom; podobieństwo charakteru pierwszym iest węzłem narody iednoczącym, który samo przyrodzenie utworzyło; długi zwyczay umocnił; wspólne dobro i interes wiecznym uczynić powinny. Słodki dla mnie obowiązek, zwłaszcza gdy widzę, że sprawiedliwość i wielkomyślność twoia, Monarcho wielki przeszła do mężów świątych, którym udzielasz cząstkę władzy niezmierney. Szczęśliwy, gdy oświadczam niezmienną przyiaźń Konsula; szczęśliwszy gdy mogę donieść rządowi moiemu, że byłem świadkiem, iak ukochany i poważany iesteś od wiernych Muzułmanów. Przyięcie nakoniec osoby moiey łaskawe u tronu twoiego i Ministrów, przekonywa nayiaśniey, żeś w sercu zachował przywiązanie stateczne do naydawnieyszego i naywierniejszego z liczby wielu zprzymierzeńców twoich. Proszę Boga, ażeby dla dobra poddanych przedłużył dni twoie bez trosków i kłótni, okazuiąc w świetności przed wszystkiemi narodami chwałę i mądrość twoią.,,

Gdy Xiąże Callimachi tłumaczył mowę Posła, Sułtan Selim urody piękney i wspaniałey oświadczył ukontentowanie, wskazuiąc wyrazy które iemu się podobały naybardziey. Zatém rozkazał odpowiedzieć Wezyrowi; ten rzekł. ,, Imieniem wysokiego, wielkiego, łaskawego Monarchy odpowiadam, że Sułtan czuie niewypowiedzianą radość z odnowienia przyiaźni między Portą i RPtą Francuzką; cieszy się słysząc z ust Ambassadora, iak szczerze nam sprzyia wspaniały Konsul; z swoiey strony zapewnia, że nic nie opuści co każe potrzeba do utwierdzenia węzłów ścisłey przyiaźni, któremi dwa narody są zpołone.,, Po odpowiedzi Brune pozdrowił Sułtana i wyszedł z sali. Czekał pół godziny aż woysko paradę zkończyło; Callimachi imieniem Selima ofiarował, w podarunku Ambassadorowi konia z rzędem kosztownym. Wezyr, Admirał, Ministrowie przechodzący tegoż czasu witali Generała. Ruszył nakoniec do pałacu RPtey. Lud cały z rozległego miasta zgromadził się chcąc oglądać Francuzów; Muzułmani głośno im błogosławili, ciesząc się z znalezienia przyiaciół, których niedawno zgubionemi być rozumieli na zawsze. Toż samo uczynili Mieszkańce W. Pera i G lata; przed Pałacem znalazł Ambassador regiment Janczarów uszykowany, który iemu na straż oddano. Półkownik wiiał z Officyerami. Odwiedzili dnia tego Generała Brune wszyscy Posłowie zagraniczni; wieczorem dawał bal wielki.

Od Szwaycarskich granic 9. Kwietnia.

Wszystkie osoby osadzone w więzieniu za wybicie okien w mieszkaniu Landammana, wolność odzyskały, uznane niewinnemi. Generał en chef Ney ma w krótce odiechać do Paryża; Barbou mieysce zastąpi. Francuzkie woyska przez kray nasz ciągnąc do Włoch nie przestaią. Ziazdy Obywatelskie w Cantonach Glaris, Appenzell, Uri, Schwitz odprawiły się spokoynie; tłum seymuiących był wielki. W Unterwald lękamy się rozruchu — Woyska Elektora Bawarskiego wynoszą 40. tysięcy; nie wszyscy iednak żołnierze stoią pod chorągwiami; część wielka Pruskim obyczaiem uwalnia się do domu obowiązana powracać w pewne czasy dla ćwiczenia — Rząd Francuzki dał nakoniec wyrok o wiadomych fałszerzach biletów banku Wiedeńskiego zchwytanych w Strasburgu. Ponieważ w granicach RPtey przewinili, nie będą wydani Austryakom; lecz staną przed Sądem; Kommissarze Austryaccy zachowaią pilność do ukończenia processu — W kraiu Szwaycarskim widziemy kleiące się nowe związki. Demokratyczne Cantony wiążą się z Demokratycznemi, Arystokratyczne Berne Friburg, Solothurn czynią toż samo; naostatek nowe Cantony usiłuią połączyć się węzłem iedności między sobą. Kommissye rządowe Cantonów utrzymuią iedne z drugiemi, według opisanego podziału korrespondencyą.

Landamman d'Affry odebrał z Paryża 10. kosztownych tabakierek, które Konsul ofiaruie Deputatom, co z nim ostatecznie konstytucyą układali dla Szwaycarów. Minister Talleyrand wyraził w liście, że cyfry RPtey Francuzkiey i H tweckiey na nich położone przypominać powinny każdemu pamiętne Konsula pośrednictwo, który przyiął dzieło trudne w iedynym celu zabezpieczenia pokoiu, dobra, i niepodległości naszey.

z Londynu 12. Kwietnia

Dziś mówią głośniey o bliskiém przywróceniu do Ministeryum Pitta. Matka iego Hrabina Chatham umarła niedawno lat maiąc 83. Gdyby nawet nie była małżonką i matką nayśławnieyszych mężów naszego wieku w narodzie Angielskim, iednak miałaby zawsze dość innych zaszczytów. Rozum oświecony wysoce, dusza wspaniała i wielka, pobożność bez przysady, gruntowna cnota, stałość umysłu w żadném zdarzeniu nieporuszona i zawsze iednaka, uprzeyma grzeczność, wydoskonalone talenta, wzorem ią czyniły dla płci piękney. Śmierć iey boleśna iest przyiaciołom i znaiomym; strata nienadgrodzona dla ubogich i nieszczęściem dotkniętych, na których ręką hoyną z upodobaniem dary zlewała.

Względem pokoiu i woyny równa zawsze niepewność; biegaią zewsząd gońce; i nic nad to nie wiemy; wnosić tylko trzeba, że Ministrowie dla usprawiedliwienia własnego przed Parlamentem i narodem, prędko negocyacye kończyć zechcą tym lub drugim sposobem. Podróż Lorda Nelson do morza śródziemnego rychło ma nastąpić. Hutchinson przyięty został do liczby obywatelów Londynu w nadgrodę dzieł rycerskich i wydartego Francuzom Egiptu; przy tey okoliczności ofiarowano iemu

szpadę 100. FS. szacowaną. Admirał Thornborough wypłynął z eskadrą ku brzegom Batawskim. Słychać że rozkazano iemu niedozwalać, aby Francuzkie woyska do Louisiany przeznaczone, z Helvoetsluis pod żagle wychodziły. Przygotowania do woyny coraz ogromnieysze po wszystkich portach; w Torbay Admirał Campbel z 13 okrętami czeka na skinienie; w tey liczbie iest kilka statków zdobytych w Abukir. Z drugiey strony nie zasypiaią Francuzi. Rapporta z Jersey i Guernsey świadczą, że w Cancale, Hogue, Malo etc: zgromadzaią się liczne woyska, uzbraiaią lekkie statki.

Według Amerykańskich powieści, źle Republikantom rzecz idzie w S. Domingo. Murzyni Cap stolicę zewsząd opasuią; bunt coraz się rozszerza; Rochambeau czyni co może dla przywrócenia pokoiu; administracya sprawiedliwości i publicznych dochodów ma być pilnieysza teraz niżeli pod zmarłym Generałem Leclerc — Z Indyi Wschodniey 4. Grudnia piszą, że zwyciężony przez Holkara Scindia-Peishwa, nie mógł utrzymać się w kraiu Marattów, opuścił wszystko, sam na okręcie udał się do Bombay, szukaiąc pomocy u kompanii Angielskiey. Ta zabiegaiąc wzrostowi potęgi zwycięzkiego sąsiada, ratować zechce upadaią stronę; woyna z Marattami podobno nieuchronną będzie; a Generał Campbel woyska nasze przeciw Holkarowi wyprowadzi do boiu.

Na mocy Dekretów, iednego w Sądzie Cłównym Gubernii Litewskiey Roku 1802. Aprila 26. Drugiego w Sądzie Ziemskim Powiatu Wileńskiego Roku teraźnieyszego 1803. Februarii 20. dni ferowanych, ieżeli w Krsiach Zagranicznych znayduią się iacy Kredytorowie zeszłego Jana Müllera Miasta Wilna Burmistrza i Kupca, onym przez niniejszą Edyktalną Cytacyą intimatur, ażeby bądź osobiście, bądź przez Plenipotentów Urzędownie umocowanych do Deducyi i usprawiedliwienia swoich kredytów i pretensyow, dla zade erminowania z maiątku tegoż zeszłego Jana Müllera satysfakcyi przed Sądem Ziemskim Powiatu Wileńskiego na rozpoznanie determinowanym w Mieście Wilnie odbywanym stawali w Kadencyi Oktobrowey z dnia pierwszego Października Roku 1803. zaczynaiąc maiącey, lub gdy sprawa z rzędu swoiego do sądzenia przypadnie — Jakowy termin z niniejszey edyktalney Cytacyi ostateczney pod Amissyą kredytow i pretensyow zamierza się. Datum w Wilnie Roku 1803. Miesiąca Aprila 16. dnia.

Magistrat Miasta Guberń: Wilna w skutek Dekretu swego Ru teraz idącego 1803. Januar: 23. d. zapadłego, obwieszcza wszystkich Kredytorow i Pretensorow zmarłego Wawrzyńca Sosnowskiego do Dworku tegoż ścielących swe pretensye, który przez Publiczną Licytacyą został wyprzedany, ażeby od daty dzisieyszey w przeciągu cztero-Niedzielnym z dowodami, dla odebrania swey należności sub Amissione oney stawali, D. 20. Apr: 1803. Ru.

Roku 1803 Miesiąca Marca 21 dnia Dekretem Kommissyi za naywyższym Ukazem sądzącey się dwa młyny po Biskupi i po Oginski zwane, z pod Possesyi JP. Andrzeiewskiego i Jego Kompanii odebrane, i przez Rehabicyą Urzędową miastu Wilnowi oddane w dniach 10. i 13 Apryla zostały. Magistrat Miasta Wilna w terminach Dekretem Kommissyi oznaczonych powinien był rzeczone młyny licytować; lecz gdy dla zaszłych ze strony dawnych Possesorow przeszkod dopełnić tego niemógł; i czas licytacyi Dekretem oznaczony upłynął; przeto Magistrat Wileński nieomieszkanie dopiéro donosi całemu Publicum, że dni 22. Aprila 7. i 28 Maia, Roku idącego przez siebie oznaczonych, na Ratuszu po południu od godziny 2 do 4 godziny 6 publicznie licytować będzie, i więc daiącemu w trzyletnią arendowną Possesyą obydwa młyny odda

Pobor od Mliwa Dekretem Kommissyi przeznazony

Od Beczki spytlowaney Pszenicy i bez dawania otrąb - - - - Złł: 8
Od Beczki Zyta na chleb rozowy Złł. 2.
Od Beczki towaru - - Złł. 1. g.
Od Beczki słodu piwnego Złł: 1. g.

Donosi oraz Magistrat Miasta Wilna, że warunki tak na rzecz Miasta Wilna, iako i licytuiących, w Punktach wyrażone, w ciągu trzech terminow Licytacyi do kommunikacyi każdemu służące, w czasie Licytacyi oraz w każdym czasie w Kancelaryi Sądowey będące, dla Komunikacyi każdemu proszącemu dawane będą.

Maiątek Onżadów w Pcie Wileń: o mil 5 od Wilna położony w połowie iest przysądzony WW. Mączyńskim Skarbni: Wileń: z kalkulacyą od lat 35. przez WW. Mączyńskich Starostow Kurme: zdać się powinną — i zwrotem Expensy złł: 70000 iest z tym wszystkim do sprzedazy — życzący nabyć ma się udać do W. Krzywobłockiego Ex Sędziego w Wilnie pod Ostrą Bramą w Kamienicy swey Nro 19. mieszkaiącego,

Na skutek Dekretu Remissyinego Sądu Głł: Litt: między WW. Kiersnowskiemi a JXX Bazylianami Byteńskiemi i dalszemi stronami, a przy tym z wierzycielami WJP. Marka Kiersnowskiego Łowczego Nowogr: zapadłego podział Dóbr Mołowidy zwanych w Pcie Słonim: leżących wedle danych w tymże Dekrecie prawideł determinuiącego; Sąd Exdywizorski do pomienionych Dóbr D. 3 Febr. R. 1803 zebrany zadecydowawszy kompartacyą i wymiar dzieło swoie do d 15 Maia R. tegoż 1803 odłożył i awizacyą Kredytorów W Marka Kiersnowskiego Łowczego Nowogr: aby oni na tym terminie z pretensyami swemi do Dóbr Mołowid stawali pod upadkiem tychże pretensyow zalecił. W tym zamiarze obwieszczrią się Kredytorowie z ostrzeżeniem, iż w przypadku niestawania ich do tey Exdywizyi skrypta im od W. Marka Kiersnowskiego wydawane i wszelkie pretensye w amissyą podane będą,

Nasienie Koniczyny czerwono-kwitnącey w naylepszym gatunku znayduie się do przedania w handlu Kupca Rehfelda w domu JOXcia Gródzkich w byłym rybnym końcu pod N. 201. Z czący sobie kupić onąż, czy ogułem hib funtami mierną cenę, ma się udać do tegoż handlu.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w srzodku miasta Wilna i po przedmieściach Posesye, zmuszaią Magistrat Wileń:, do wydania przez niniejszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; ab Posesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należnych onych reparacyi, przez miasto plusúfferenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego tego prawa, ogułnie wszystkich maiących w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszałość ruinie i spustoszeniu pozostawione, aby naydaley do upłynienia roku, od daty niniejszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Posesye zruynowane, i Place puste; zaięte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. sprzedawane będą. 1802. Julii 2. dnia.